

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: nu șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

La închiderea școlilor.

— Școlarii cei mari la răspântie. — Spre ce pită să ne îndreptăm copiii. —
— Indemnuri pentru părinți. —

Ca pretutindeni, școlile noastre din Blaj încă își închid porțile în aceste zile. Școlarii pleacă la vetrele părintești, să guste roadele binefăcătoare ale odihnei, după zece luni de trudă grea cu cartea. Tinerii slujitori ai buchilor pun la o parte gândul gramaticilor și al cifrelor, și ochii le strălucesc de bucurie, știind că pe două luni s'au mântuit de strămtoarea băncilor de școală și vor putea hoinări în voie prin ceața grădini și livezi ale satelor. Poți prinde iepuri cu dâșii, simțindu-se scăpați de clopoșel și de regulamente. Sunt ca păsăruicile cari au ieșit la largul din colivii.

Ți-e mai mare dragul să-i vezi cum sburdă în drumul spre gară și cum urcă de voioși treptele vagoanelor cari îi duc spre satele lor dragi.

Unii se duc însă ca să nu se mai întoarcă niciodată. Au isprăvit toate clasele liceului și au ajuns acum la răspântie. Aceștia, la toamnă, vor trebui să apuce spre cariere, să-și facă o pită în lume, că fericita tinerețe are și ea un capăt și viața nu știe de glumă. Anii macină și frumoasa copilărie cu toate visurile și sburdările ei.

Școlarii cei mari, absolvenții, sunt, din această pricină, mai potoliți și mai gânditori. Ei par a nu se prea bucura de vacanță. Livezile satului și gărla cu apă de scaldat nu mai au pentru dâșii farmecele de demult. Ei știu că acasă li așteaptă părinți cu fețe îngândurate, cari după ceața dintâi îmbrățișări de bun sosît îi iau de-o parte și le zic:

— Ce-o fi la toamnă, dragu' tatii? Ce te-ai socotit tu? Și ce-om putea face noi? Că până aici a fost cum a fost, dar cum o fi dela toamnă înainte...?

Hoinărerile se curmă pentru acești tineri și, în locul nisipului calduț dela gărlă, li așteaptă zile de sbucium sufletesc și de grele frământări. Cel dintâi prag înalt după copilăria fără gânduri.

Și nu-i lucru ușor să te hotărăști în ziua de azi pentru o carieră. Lumea e suctă și răsucită cum n'a fost mai de mult. Și s'a scumpit și cartea, de mama focului. Mai cu seamă cartea cea înaltă, care-ți poate da o domnie. Ș'apoi și domniile bănoase să le numeri pe degete astăzi. Adecă, la dreptul vorbind, care domnie îi chiar domnie în zilele noastre? Că un surtuc subțirel și o pălărie de păr de iepure

încă nu te așază la masă boierescă, nici pe perne de automobil.

Celea mai multe cariere din ziua de azi sunt atârătoare de chițibușeriile politice și de bunăvoința celor cu trecere. Ai spinare mlădioasă, ești om cu pâne. Dar nici așa nu știi nici odată până când, că de se răstoarnă cumva stălpul de care te proptești, te duci și tu cu dânsul. Ești coate goale și mațe fripte. Și trebuie să te dai după vânt dacă vrei să trăiești. E foarte trist că este așa, dar noi nu putem face planuri decât pentru lumea pe care o trăim.

Sunt apoi și cariere mai cu zăstăm, însă acestea cer nuncă serioasă și cer cheltuială mai multă. Acestea sunt ingineriile de tot felul, cari îți deschid drumul spre conducerea fabricilor, a fântânilor de petrol și de gaz, cari pot da o boierie adevărată în zilele noastre. Are și țara lipsă de acest soi de învățați, că România noastră are atâtea comori ascunse în munții și în văile sale, numai oameni pricepuți să aibă, cari să le scoată la lumină și să le pornească spre târgurile celea mari ale lumii.

Ei, ce să faceți prin urmăre cu feciorii absolvenți de liceu, dumneavoastră, nene Vasile și bădicule Niculaie, cărora nu vă prea stau banii nod în pungă și totuși ați dori să dați fiilor voștri o pită de hălăduit în această viață plină de valvă și de îmbulzeală?

Faceți socoteală cu rost, cumpăniți-vă în tot chipul baerile pungii, sfătuiți-vă cu boreasa, cu oameni cunoscători de lume, cu preotul, cu secretarul, cu prietini dela oraș și, dacă vă iartă puterile, îndreptați-vă odraslele pe-o cărare unde se poate câștiga pe cale cinstită și creștinească o stare ș'un trai liniștit, sigur și statornic. Că mai bine în fiecare zi o bucată de pâine ș'un blid de păzitură, decât azi plăcinte și mâine, poate răbdări prăjite.

Ș'apoi încă o vorbă, chiar dela inimă. Moșii și părinții noștri țineau că nu-i nimic mai ales în lume ca sfânta preoție. Nici astăzi nu-i altfel. Ba și numai lumește judecând, preoția-i acum destul de cu venituri, încât e râvnită de tot mai mulți. Însă, mai mult decât asta, preoția sfințește sufletul și-l poate face izvor de mângâieri pentru cei săraci cu duhul și, stălp de tărie pentru Neam și pentru Țară.

Furtuni și ruperi de nori.

Despre furtunile dela Rusale abia acum sosesc știri amănunțite. Aproape peste întreagă țara au fost ploii mari, cu ruperi de nori, cari în unele ținuturi au făcut adevărate pustii.

Vești foarte triste sosesc din părțile Săcuiștii, unde apele mari au avut și jertfe ome-nești. Pe la Odorheiu a făcut pagube grozave Târnavă mare. În hotarul orașului și în ținut, fânațele de pe văi toate au fost stricate. Asemenea și grădinile bulgărești. Chiar și o parte de oraș a fost cuprinsă de ape. Primejdia a fost cu atât mai înspăimântătoare cu cât a venit noaptea. Oamenii s'au trezit în puterea întunecului cu șivoaie cari au pătruns prin curți și prin case, măturând totul.

Oameni inecați.

În comuna *Mujna săcuiască* au pierit 15 oameni luați de vântori pe neașteptate. În marginea satului, pe un picior de colină, stăteau din vremuri de demult câteva bordeie țigănești. Au mai fost ele ploii și ape mari și în alți ani, dar ele n'au putut să ajungă până la sălașele țigănești. Acum însă s'a întâmplat oeeace nu s'a mai pomenit. În ziua furtunii, un săcui cu numele Alexandru Dénes cosia aproape de colibile țiganilor, și un copil al său îi ajuta la răscolitul brazdelor. Când a început ploaia ei s'au adăpostit într'unul dintre bordeie. Spre marea lor nenorocire însă, căci crescând apele pe neașteptate au măturat în câteva minute întreagă țigănia! Primejdia a venit așa de repede, încât nici un suflet n'a putut să scape. Au pierit sub dărâmurile bordeielor și în valurile turburi 13 țigani cu câțel cu purcel cu tot, dimpreună cu săcuiul Dénes și fiul său. Dintre cei inecați n'au putut fi găsiți decât 5 dintre țigani și Dénes bătrânul. Pe ceialalți cine știe unde i-or fi dus șivoaiele!

În județul Olt.

În aceeași zi, adecă 16 Iunie, furtuna s'a prelungit și peste munți până spre Dunăre. Mari pagube au fost în județul Olt, peste comunele Slatina, Negreni, Mircești, Păduroi și altele. În părțile aceste ploaia a fost însoțită de grindină, care cădea în bulgări adevărați. Vântul a smuls copaci din rădăcini, a smuls coperișe de case. Unele clădiri au fost aruncate la depărtări de sute de metri. Bucatele au fost nimicite cu totul. Mai mulți copii cari se aflau cu vitele pe câmp au fost uciși de grindină și de vântori. Pagubele nu se pot socoti, așa sunt de mari.

În Moldova.

Mare prepestenie a fost și în județele Moldovei. Însă mai mult a suferit județul Roman. Grindina a stricat semănăturile de grâu, porumb, orz și ovăs. Dacă nu era furtună, județul Roman ar fi dat țării cam 3000 vagoane.

de grâu, din acestea au fost nimicite 2000 vagoane. După socoteala consilieratului agricol din Roman, aproape 30 mii hectare cu sămănături au fost stricate în cuprinsul județului. Mulți gospodari și-au pierdut întreg avutul și case și sămănături și vite. Oamenii sunt în pragul desnădejzii.

Furtunile în lanț.

O nouă mare furtună se vestește din unele părți ale țării. În zilele trecute o furtună cumplită s'a deslăntuit asupra unei părți din județul Brașov. Sămănăturile din comunele Feldioara, Arpădac și Hălghiș au fost total nimicite.

Vântul a luat numeroase coperișuri. Un sas dela Feldioara, care se adăpostea cu soția și cu doi copii într'o șură pe câmp, prăbușindu-se șura, a fost omorât, iar femeia și copiii greu răniți.

Cum stă Lumea și Țara.

Sosirea M. S. Reginei în țară.

Marti la ora 5 d. a. a sosit în București M. S. Regina după o lipsă de aproape două luni din țară.

A fost întâmpinată la gară de către M. S. Regele Ferdinand, MM. LL. Regele Gheorghe și Regina Elisabeta a Greciei și și AA. LL. prinții și principesele familiei noastre regale și aproape toți miniștrii.

La coborirea din tren o companie de soldați din garda regală a dat onorurile iar muzica a cântat Imnul regal. După aceea M. S. Regina a stat de vorbă puțin cu cei de față și apoi a plecat la palatul Cotroceni.

Așteptăm să vedem ce va spune M. S. Regina despre călătoria sa în străinătate, căci multe va fi văzut și auzit prin țările apusului și bune și rele despre țara noastră. Știm, că mult se va fi trudit să schimbe păreriile rele despre noi, dar până nu se vor schimba năvurile păcătoase ale oamenilor politici dela noi, până atunci nume bua și credință nu vom avea în străinătate.

Știri politice.

Damincă în 22 Iunie c. s'au întrunit la București congresele partidelor național și țărănesc ca să-și spună cuvântul asupra pactului de contopire a celor două partide în noul partid-național-țărănesc.

În zilele de 15 și 16 Iunie c. țărăniștii din Basarabia în frunte cu deputatul Constantin Stere au ținut un congres la Chișinău pentru a-și spune și ei cuvântul asupra fuziunii (contopirii) celor două partide. Congresul a votat fuziunea deși câțiva deputați basarabeni au vorbit cu neîncredere față de noul partid. Și-au arătat dorința ca în noul comitet de conducere al partidului național-țărănesc să între nesmintit dl Const. Stere, fruntaș basarabean, care a suferit pe vremea țarilor închisoare în Siberia pentru credințele sale politice. După ce a trecut în România a fost numit profesor la universitatea din Iași. E un om foarte învățat care ar face cinste cu învățătura lui oricărei țări. Dar ce folos! Vorba românului: brânză bună... În cursul războiului de întregire a neamului a avut o purtare de urată slugărnice față de Nemți. A scos o gazetă cu bani nemțești și era cel mai inflăcărat sprijinitor al Nemților și a rămas în București în slujba Nemților și atunci când Nemții au ocupat capitala țării. De aceea lumea românească nu-l mai vrea să-l vadă la loc de frunte în nici într'un partid, cu atât mai vârtos într'un partid național cum va fi noul partid-național-țărănesc.

Se pare că fruntașii celor două partide și-au dat seamă de aceste lucruri și la congresele ținute în București au votat fuziunea așa cum a fost încheiată între fruntașii conducători. — Întreagă țara vrea din toată inima unirea celor două partide într'un singur partid mare și puternic, dar în mijlocul fruntașilor partidului național-țărănesc C. Stere ar fi un oaspe nepoftit.

Se va vedea în săptămâna asta ce întorsătură vor lua lucrurile în noul partid național-țărănesc după cele întâmplate la congresele din București.

Din Parlament.

Joi, în 19 Iunie c. dl dr. Nicolae Lupu, fruntaș al partidului țărănesc, fost ministru de interne în guvernul Vaida-Voevod, după ce s'a reîntors din călătoria făcută în străinătate a ținut o vorbire în legătură cu politica din afară a României, arătând că țara a rămas singură și fără pretenția aliaților din cauza neînțelegerii noastre cu Rusia. A cerut plecarea guvernului liberal dela cârma țării spre a face loc unui alt guvern care să poată încheia pacea cu Rusia și să câștige și pretenția țării aliate din Apus.

Drului Lupu i-a răspuns primministrul Brătianu și ministrul de externe Duca — spunând că ei nu vor putea face pace cu Rusia niciodată dacă bolșevicii se încăpăținează să nu ne recunoască Basarabia.

Din alte țări.

In Italia s'au petrecut lucruri mari în cursul acestei săptămâni din cauză, că un deputat socialist a fost ucis de către niște fasciști necunoscuți. Insuși guvernul lui Musolini era să se ducă din această pricină. Dar primministrul Musolini a declarat, că va căuta să afle ucigașii și-i va pedepsi cu glonț oricine ar fi ei. Valurile de nemulțumire s'au mai potolit și acum lumea muncitoare așteaptă ca Musolini să se țină de vorbă.

In Franța noul guvern alui Herriot s'a prezentat în Parlament. I s'a votat încredere cu mare majoritate și a fost primit foarte călduros.

Părintele între fiii săi. *Preasfinția Sa Dr. Alexandru Nicolescu, episcopul Lugojului, va face între 30 Iunie și 14 Iulie vizitațiune canonică prin satele din Valea Jiului, când va sfinți bisericile din Paroșeni și Vulcan. Preasfinția Sa a trimis vorbă credincioșilor săi să nu-i facă părăsi zădărnice, nici să se îngroade în cheltuieli, ci mai vârtos să-l aștepte gătiți de rugăciune.*

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Ion al lui Tănase.

Pentr'un țoiu (porție) când îi abate,
Haina ei și-o dă din spate.
Dacă n'are ce să dea
Fură de prin sat și bea.

Dela crăsmă toți plecară;
Numai el mai stă, și-i seară,
A plecat și el acum,
Cumpănindu-se pe drum.

Către șanț un pas mai face,
Și'n nămol pe spate zace.
S'a sculat cu mare greu,
Iată-l la căminul său!

Seața-i zice: „Arzo focul!
»Crășma și-o mânca norocul«.
El îi bate din picior:
»Nu crăcni, că te omor«.

Ea mi-l roagă: »Hai la masă!
El o ia de păr prin casă.
Pruncii, adormiți la rând,
Sar din așternut țipând.

— »Milă n'ai de ei, bărbate?...
El le cără pumni în spate.

Apoi cade jos lungit.
Somn adânc l-a copleșit.

Dimineața — o arsură,
Foc îi sunt: și piept și gură.
Ca să-și stingă-al setei jar,
Pleacă 'n sat la crăsmă iar...

Tot așa, și azi și mâine
Pân' muri-va ca un câine
Sau la dubă 'nchis sub lanț,
Sau pe uliță 'n vr'un șanț.

P. Dulca.

Moșierul și Vrăbiile.

Un moșier mare avea o grădină frumoasă.
Lui îi plăceau mult cireșele; de aceea în grădina lui cea bogată pusesese mai mulți cireși.

Gustoase erau cireșele pentru omul nostru, dar mai gustoase, se vede, erau pentru vrăbii; căci, cât era ziulică de mare, ele nu fugiau din cireși.

În fiecare coșuleț de cireșe moșierul găvia câte un pumn ciugulite. Atunci supărat foc, se hotărî să stărpească toate vrăbiile din grădina lui.

Primăvara viitoare el puse un pândar în grădină. Acesta, cum vedea vrăbii prin cireș, le ochia cu pușca și pe unele le speria, pe al-

tele le trântia la pământ. Într'o lună de zile, nu se mai zări picior de vrăbie prin grădină.
Ce credeți că s'a întâmplat? Vara viitoare în loc de cireșe, nu se vedeau în pomi nici frunze. Omizile mâncaseră în liniște și flori și frunze.

Atunci văzu moșierul cât de folositoare sunt vrăbiile. De aci încolo el le lăsă în grădină, căci paguba lor e neînsemnată pe lângă folosul ce aduc.

Scumpul mai mult păgubește și lentul mai mult aleargă.

Scump la țărățe și estin la fâină.

Lupul și arcul.

Un vânător își luă arcul și săgețile și porni la vânătoare. După multă alergătură, isbuti să vâneze o capră și plin de mulțumire se întorcea spre casă.

În drum îi ese înainte un mistreț. Lăsă jos capra, își întinde arcul, săgeata zboară și lovește fiara. Dar și mistrețul sare asupra vânătorului, îi spintecă burta și amândoi își dau sufletul în aceeaș clipă.

Un lup mirosi a sânge, se apropie de locul, unde omul și fiara zăceau nemșcați alături de capră, de săgeți și de arc.

Și plin de bucurie lupul își face socoteliile:

— »Uite! Am mâncare pentru multă vreme.

De prin satele noastre.

Sezătoare culturală în Sâncel.

Câtă vreme am fost robii altora, am fost pănuși cu sila în întunec. Pe banii noștri s'au zidit școli și s'au tipărit cărți pentru alții. Noi am rămas să scurmăm pământul tot cu unelte bătrâne și tocite, atunci când alții lucrau cu mașini pe ales.

Și când am ajuns stăpâni la noi acasă, dușmanii ne-au scos vestea, că suntem neam întunecat la minte, rămași în învățatură, și de aceea vom pierde în scurtă vreme domnia, pentru purtarea căreia trebuie multă pricepere.

S'au înșelat amar. Ei nu știau, câtă sete după lumină s'a îngrămădit în sufletul neamului nostru în lungile veacuri de întunec. Nu știau cumințenia ascunsă și legată, care abia aștepta clipa să ajungă la larg.

Acum, după câțiva ani, dușmanii au căzut pe gânduri. Când văd școlile noastre ticsite de mii de școlari, când văd sporindu-se ca prin farmec slujbașii de tot felul, încep a mai lăsa din nădejile ascunse. Și le-ar putea îngropa cu totul, dacă ar vedea, cu cât dor și cu cât spor înaintează grosul poporului, *satele noastre, pe calea luminii*. Este așa de puternic acest avânt al sufletului poporului nostru, încât ne umple de bucurie și mândrie și pe noi, fiii neamului, cari îl știam și înainte, fără să-i cunoaștem însă toată puterea. O pildă, din o miie, va dovedi cele spuse.

Cu „Astra“ la Sâncel.

Duminică, 22 Iunie, după amiază, au plecat din Blaj o ceată de elevi și eleve dela Școala normală, în frunte cu câțiva profesori și cu directorul *despărțământului Asociațiunii* Păr. protopop Aurel C. Domșa, în frunțașă comună Sâncel. Vremea de vară, când oamenii abia au un pic de răgaz duminică să-și mai odihnească trupurile trudite, nu făgăduia mari nădejdi de-a avea multă lume la vorbirile și cântările plănuite. Cu atât mai vartos, că din cauza timpului schimbăcios, oamenii n'au fost avizați decât în clipa din urmă.

Să nu mă lăcomesc, ca să isprăvesc tot deodată, ci puțin câte puțin! Și, ca să nu rămân în pagubă, voi mânca mai întâi ce-i mai tare și voi păstra pentru altă dată prada, care-i mai fragedă și mai dulce.

Și începu să miroasă rând pe rând, capra, mistrețul și omul, și-și zise:

— „Asta-i carne fragedă și de aceea o las pentru la urmă; acum să mănânc sforile arcului!“

Și se puse să mănânce funia. Tot rozând într'una, sfoara se rupse, arcu se desdoi și lovi lupul cu toată puterea drept în pânțec. Lovitura fu așa de puternică, încât fiara își dete numaidecât sufletul.

Și veniră alți lupi de mâncară și capra și mistrețul și pe vânător și la urmă... și pe tovarășul lor.

L. Tolstoi.

Oricine are ceva de vândut ori de cum-părat, să publice în „Unirea Poporului“, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Banii se trimit înainte, altfel nu putem publica.

Și totuși, abia au sosit în comună blăjenii, oamenii au început a răsări în grupuri. Cât ai bate'n palme curtea largă a școlii era plină de lume. Bărbați și femei, tineri și bătrâni, au stat dela începutul programului până la sfârșit în liniște de biserică. Din ochii tuturor scânteia dorința de-a prinde tot înțelesul vorbelor, tot farmecul poeziilor și cântărilor ce răsunau de pe bina înghebată în umbra școlii. Nu-i vorbă, au și avut ce asculta.

Cum a decurs „sezătoarea“.

Au fost în program vorbiri calde și în-suflețitoare (Păr. protopop *Domșa* despre rostul „Asociațiunii“ în trecut și azi; profesorul *Augustin Poșa* despre iubirea de neam, hărnicie și dragostea de lumină, armele cari ne vor face stăpâni deplin pe plaiurile noastre; prof. *Ioan Pop-Zăicani* a citit o minunată povestire din Tolstoi). Au fost declamări pline de duioșie („Doina“ de Coșbuc, decl. de dș. *Vesan* și „Voichița lui Ștefan“ de Coșbuc, decl. de dș. *Onice*, eleve ale școlii normale), cărora li-s'a dat și tâlc potrivit. Multă veselie a stârnit monologul „Ciobanul și bătaia“, spus de d. *Fleşer*, elev al școlii normale. Cântările pline de farmec, cântate de corul mixt al școlii normale (prof. *Eugen Hopârtean*) și jocurile minunate conduse de prof. *Boeriu* au întregit minunat programul bogat.

În felul acesta ziua de Duminică a rămas o sărbătoare pe care nici oamenii din Sâncel, și nici blăjenii nu o vor uita curând.

Și fiind acest caz numai unul din cele multe, cari la fel se petrec în tot cuprinsul țării, el poate da tuturor o învățatură: să avem încredere deplină în viitorul ce ne așteaptă. În butul tuturor dușmanilor, cari ne pândesc la răspântii, noi suntem și vom rămânea stăpâni acestei țări, căci *iubim adevărul și lumina* din tot sufletul nostru. Trecător.

Ziua eroilor în Hususău.

Aproape de gara dela Hususău, spre Micăsasa este un mormânt, în care zac osemintele alor 31 voinici, ostași ai României întregite, căzuți jefă unei ciocniri de tren în 1916, când furia nemțască îi ducea ca prizonieri în careva lagăr din Germania.

După înfăptuirea României mari an de an au ieșit în ziua eroilor la acest mormânt românii din Hususău, ba uneori și cei din comunele vecine Lunca, Lodroman și Glogoveț, în anul trecut și desp. Asociațiunii cu sediul în Blaj. S'a servit părăstas, s'au ținut vorbiri și cu aceste s'a gătat totul. Buruienele au crescut. Mormântul s'a așezat și azi numai o modestă cruce de lemn cu câteva litere greu descifrabile, vestesc locul sfințit al eroilor neamului românesc. *Așa-i recunoștința ome-nească*. În acest an au eșit creștinii din Hususău la acest loc sfânt în următorul rând:

Înainte 2 prapori și un steag național, după aceea școlarii dela școala de stat sub conducerea alor 3 învățători, apoi iară un steag național și creștinii câte 4 în număr imponent, apoi cântăreții sub alt steag, 2 ministranți cu luminări, a urmat părintele protop. Podoabă cu dl Fodor dela Cassa Centrală din Blaj ca lector. În fine mulțimea femeilor în vestimente de sărbătoare toți și toate. Sosiți la mormântul eroilor între cântece bis: și naționale s'a săvârșit parastasul și s'a sfințit mormântul, după ce părintele protopop a ținut o vorbire storcând lacrimi din ochii tuturor celor prezenți.

Părintele protopop Podoabă are de gând să ceară dela ministrul de război o tablă comemorativă, să facă îngrăditură vie. Să facă acolo și o catedră de pe care an de an să se dee urmașilor povețe sfinte pentru neam, credință, patrie și rege. *Un asistent.*

Știrile Săptămânei.

Despărțire duioasă...

Sâmbătă, în săptămâna trecută, elevele Liceului de fete din Blaj au ținut cea din urmă ședință a societății lor literare. Au încheiat un an de muncă spornică și frumoasă. Și s'au despărțit acum de vatra caldă, unde se adunau duminicile să spună versuri, să cânte și să-și cetească lucrările literare, muguri sfelnici într-o viață de tinereță înflorită. Au ieșit din societate elevele din clasa a opta, cari se despart și de liceu, să treacă în altă școală, în școala cea mare și furtunoasă care se cheamă *viață*...

Ochii gingașelor copile erau umezi încă la începutul ședinței. Simțiau toate că se desfac din o lume de vis, din lumea trandafirilor a copilăriei dulci. Lasă prietene, lasă colțisoare iubite din grădina internatului, unde atâtea clipe de nevinovată fericire copilărească au petrecut ele în opt ani de școală. Rămâne livada cu iarbă mărunță, unde au învățat pașii »horei«, și s'au întrecut în cântec cu priveghitorile din »Grădina botanică«, rămân frasinii bătrâni cari li-au îmbiat umbră bogată în după-amiezi senine de vară. Rămâne capela cu altarul pururea încărcat de flori, de lângă care duhovnici înțelepți le-au împărțit atâtea îndemnuri bune și sfinte mângâieri. Rămâne clopoțelul cu glas argințiu, care le-a trezit la rugăciune și la carte. El sună așa de duios de câteva zile! Nu mai e în ciudat și ascuțit ca alte dăți, ci are glas de mamă ce-și ia rămas bun dela copiii săi.

Ersilia Munteanu, prezidenta societății, urcă la masă și ține cuvântul de »adio«. Ochii îi plutesc în raze de lacrimi. Vorba i-se oprește adeseori și, la urmă, o năpădește plânsul. Plânsul dulce al copilăriei fericite, care înduioșează, dar este, în aceeași vreme, așa de întăritor. Plânsul acesta al nevinovăției, este ca ploaia căduță de vară, pe ochișorii florilor ofițite de seacă.

Îi răspunde *Victoria Urzică* din clasa a șaptea, viceprezidenta societății. Ea vrea să mângâie pe cea cari pleacă, vrea să le întărească inimile, dar oricât se silește să fie tare, plânge și ea! Mărgeluțe strălucitoare, ca boabe vii de mărgăritar, îi lunecă pe obrăjorii palizi. Se înduioșază și d. profesor conducător, bărbat în toată firea, care a văzut atâtea despărțiri de copile...

Intreagă sala e un suspin. Numai *Titica Rusu* din școala primară, cea mai mititică internistă, își ține fruntea în lumină, sub cununa ei de păr creț, învălmășit. Ea nu-și poate da seamă, de ce plâng cu hohot fetele? Că domnu' profesor nu le-a sfădit, ci, dimpotrivă, le-a grăit așa de prietenește, așa de blând, ca un frate mai mare...

Cu obrazii revărșați de lacrimi, fetele cari pleacă își cântă acum cântarea de despărțire:

*Adio dar, acum, iubitelor surori,
Adio profesoare, adio profesori,
Acuma noi ne ducem, acum ne despărțim,
Rămâne astăzi școala, ce-atâtea o iubim!*

... Cântecul mai este, mai are strofe, dar nu mai merge. Se înăbușă în brațele puse cruciș pe mesele umede de lacrimi. Nici sburdalnică *Titica* nu mai stă întrebătoare; gurița i-se lungeste ușor și ea ascunde cu dosul palmelor doi ochișori, ca doue schinte, cari ard în foc de plâns...

Cum se plătește mierea de stup.

În anul acesta stuparii au bun seceriș; albinele au adunat bine. Păcat că în cei trei ani răi de până acum, a scăzut tare numărul stupilor. Mierea din acest an a început să se vândă cu câte 50—55 Lei. chilogramul.

Grăunțele sufletuști din cauza imbulzelii de materie, am fost siliți să le amânăm pe numărul viitor. Ele vor urma însă regulat, număr de număr, ca și până acum.

Tren răsturnat de furtună. În partea de sus a Moldovei, în apropiere de gara Pașcani, un vânt cumplit a răsturnat un tren de marfă, aruncându-l la câțiva metri de linie. E vorba de șase morți și câțiva răniți dintre însoțitorii trenului.

Ars de viu din negrija lui. Un cioban din munții Hunedoarei, culcându-se seara în coliba lui, a uitat să stingă focul la care se încălzise. Noaptea s'a aprins coliba asupra lui și nenorocitul a ars scrum. Ciobanul era din comuna Livezeni și s'a numit Iosif Maniu.

Raiul bolșevic. Conducătorii bolșevicilor din Rusia se laudă, că ei au făcut din fosta împărăție a țarilor un „rai“ pe pământ... Dar acest rai nici pe departe nu este așa, cum se laudă urmașii lui Lenin. Din potrivă. Stările din Rusia bolșevică seamănă mai mult cu iadul. Am auzit cu toții, că pe vremea țarilor câți oameni n'au fost duși cu sila să-și macine viața în câmpiile înghețate ale Siberiei. Iată, bolșevicii nu s'au părăsit de acest obicei barbar, ba îl urmează cu și mai mare tiranie. De curând bolșevicii au trimis în gubernia Tobolsk din Siberia nu mai puțin decât 25 de mii de oameni, mai ales studenți tineri, funcționari și meseriași, cari se zice că sunt „primejdioși“ pentru „raiul“ lui Lenin. Vorba ceea: ce ție țarul, ce ție bolșevicul, cam tot un drac... Una însă rămâne adevărat: vai de biata Rusie! Vai de poporul ei.

Tălharie. Un sătean din Hăjmaș își vânduse de curând o vacă în târgul Clujului. Intorcându-se spre casă cu banii la chimir, într-o pădure i-au ieșit în cale doi tălhari de oameni chiar din comuna lui și, bătându-l crunt, i-au luat banii. Pe bietul om l-au găsit rănit într'un șanț din marginea drumului.

Americanii se țin de cuvânt. Știm că America nu primește pe an decât un anumit număr de străini, cari caută să se fericească în țara dolarilor. În această privință americanii sunt peste măsură de aspri. Ei nu te iartă să le calci pragul, dacă n'ai dreptăți, măcar să fie ori ce. Astfel, s'a întâmplat de curând, că un mare vapor italian a sosit în orașul New-York cu 700 de emigranți, cari aveau la plecare hârtii în regulă. Când colo, slujbașul american din port le spune, că numărul de italieni din Statele Unite e plin, deci să rămâie unde sunt, pe vapor, și facă ce-or ști. Țara dolarilor n'are loc pentru dânșii.

Bieții oameni au prins ase ruga, să-i îngăduie să se coboare că ei sunt oameni săraci cari și-au vândut acasă tot ce aveau ca să poată cumpăra câte un bilet de vapor, iar acum unde și cu ce să se mai întoarcă. Americanul însă, le-a cetit scurt porunca țării lui că: ba! Nu și nu.

Vaporul încă era în năcaz, că el nu-i putea arunca pe oameni în apă, iar de țărni nu avea slobozenie să se apropie. Ce să facă? A pornit-o mai încolo, spre Canada. La Canada aceeaș pacoste. Nici acolo nu mai era loc... La Halifax au pățit-o ca și la New-York.

Marele vapor, de voie, de nevoie, a luat-o înapoi spre Italia, cu 700 de nenorociți, cari se întorc pilugi, unde își vânduseră totul la plecare...!

Lăcuste în părțile Turzii. În hotarele comunelor Săvădisla și Petridul de jos din județul Turda Arieș s'au arătat de curând roiuri întregi de lăcuste cari s'au lăsat lacome asupra semănăturilor. Lăcuste nu s'au mai pomenit în Ardeal de multă vreme. S'au luat măsuri ca roiurile de lăcuste să nu se poată întinde. Lăcuste s'au mai arătat până acum pe la Huedin și în unele părți din județul Murăș Turda.

Furtuni mari în Franța. Mânia ceriului, de care, pentru multele păcate și fărădelegi din zilele noastre, bagseamă suntem vrednici, se plimbă de o vreme în-

coace peste întreagă Europa. Vin vești de mari furtuni din Franța. Au fost și pe acolo ruperi de nori, vânturi cumplite și grindină. Furtuna s'a întins peste toată țara, din granița Spaniei până în apa Mănecii și până peste țara nemțească. Trăznete au omorât o mulțime de oameni.

S'a scufundat un vapor. Un vapor de poșta care făcea calea între Europa și America, fiind în apropiere de Anglia s'a ciocnit cu alt vapor ce-i venia în față. Vaporul de poșta s'a scufundat, ducând cu sine în adâncimi 20 de călători, mai cu seamă femei și copii.

Cine a pus foc la magazia de muniții din București. O gazetă nemțească scrie de curând, că aruncarea în aer a magaziiilor de muniții dela „Pirotechnia“ din București s'ar datori bolșevicilor din Rusia. Ei au trimis în România pe agenții Sinowief, Iohannes și Katz, cari pentru isprava lor ar fi fost plătiți cu suma de 40 mii ruble în aur. Urmează să se cerceteze, dacă e adevărat ceea ce spune foaia germană?

Știre medicală. Dl Dr George Buda, medic univ. specialist în boale de femei și mamos, s'a stabilit în Blaj și a început consultațiile în strada Reg. Ferdinand Nr. 39 între orele 10—12 și 3—5. (61) 2 2.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

„Tecana“ Societate comercială pe acții în Teaca.

Convocator.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acții „Tecana“ în Teaca, sunt invitați la a

IV-a Adunare generală ordinară

pe ziua de Duminică 13 Iulie 1924 orele 3 în sala hotelului „Gross“ cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul Consiliului de Administrație și a comitetului de cenzori asupra gestiunii anului 1923.
3. Darea absoluturului Consiliului de Adm. și Com. de cenzori pe gestiunea anului 1923.
4. Deciderea asupra acoperirii pierderii din fondul special de rezervă.
5. Alegerea întregului Consiliu de adm. pe un nou period de 3 ani.
6. Alegerea întregului Comitet de cenzori pe un nou period de 3 ani.
7. Deciderea asupra eventualei modificări a statutelor.
8. Deciderea asupra majorării sau reducerii capitalului societar.
9. Eventuale propuneri.

La caz că la prima adunare nu s'ar prezenta atâția acționari câți prevăd statutele, se fixează ziua de 20/VII. 1924, aceeași oră, pentru a doua adunare, care va putea aduce hotărâri valide fără considerare la numărul acționarilor prezenți. — Teaca, la 20 Iunie 1924.

Pt. Cons. de Adm.

I. Morariu.

Contul Bilanș la 31 Decembrie 1923.

Activa. Cassa în numerar 206'53. Marfă 92,485— Mobiliar 18,761'50. Debitori 23,460'36. Pierderea anului 1923: 5069,23. Total 139.982'62.

Passiva. Capital societar 100,000. Fond de rezervă 14,916. Fond special de rezervă 600'3375. Diversi creditori 10,187'87. Total 139,982'62. Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1923. Pierdere. Pierderea anilor 1921—1922 14,959'2354'63. Salare 22,370— Spese 10,072'35. Impozite 2354'63. Total 49,756'46.

Profit. Câștig la mărfuri 44,687'23. Pierdere anului 1923: 5,069'23. Total 49,756'46.

(64) 1—1

Consiliul de Administrație.

(59) 1—3

A V I Z.

Am o pășune bună pentru 500 oi care este de dat în arândă pe anul 1924. Informațiuni se pot afla la redacția „UNIREA POPORULUI“ în Blaj.

Pământ de vânzare.

Aproape de Blaj, în partea de hotar „MIȘCA“ sunt de vânzare 6 jugăre laș arător de clasa primă și 1 jugăr și jumătate rât. Doritori se vor adresa Domnului Ștefan Lörincz în Aiud, Str. Avram Iancu Nr. 43.

Se caută cantor.

Postul de cantor dela biserica gr. cat. din Seini (D. Seiniilor) să dă în concurs termenul de 30 Iunie 1924

Postul este împreunat cu următoarele emolumente:

1. 25—30 g. cucuruz.
2. Folosința alor 5 cub. pământ.
3. 10 m³ lemne de foc pentru folosința sa și 2 m³ la instruirea corului.
4. Locuință, supraedificate, grajd și stălele indatinat.

Cantorele trebuie să aibă diplomă cantorală și să știe instrua și conduce corul bisericesc.

Doritorii de a obține postul cantoral au în una din duminicile mai apropiate a se prezenta în biserica parohială pentru a cânta în strană la utrenie și vecernie.

Seini la 16 Iunie 1924.

Mihail Berinde
paroh gr-cat.

Potru Bamb
curator prim.

Loc deschis. *)

Cineva răspândește despie subsemnatul svonuri mincinoase. Intre altele, că aș fi jucat cărți în bani cu o persoană din Loc, căruia i-aș fi câștigat 80 ba 180,000 Lei și l-aș mai fi și bătut. Toate acestea sunt scornituri răutăcioase. Ce cari le-au pornit se vede că n'au alt lucru mai bun de făcut, cecece nu le servește spre onoare. Dacă au ceva cu persoana mea, aibă curajul să se dea pe față. Altfel ti consider oameni slabi.

Niculae Măruș.

*) Pentru celea cuprinse în această rubrică redacția nu ia răspunderea.

Veți cheltui mai puțin

pentru cafeaua Dvs. dacă veți folosi „ENRILO“ în locul unei calități inferioare de cafea de orz, „ENRILO“ mai înlocuește însă și cafeaua boabe pe deplin. Pe lângă aceasta „ENRILO“ este și mai tare, bun la gust și foarte spornic, de aceea e și foarte eficient, la întrebuințare. Producătorii HEINRICH FRANCK SÖHNE cu renume mondial, garantează buna calitate a acestei specialități.